

Písňe: 637, 648, 485.

1. čtení: J 21, 1-19

2. čtení (základ kázání): J 21, 17-19

3. čtení (poslání): 1Pt 2, 1-5

Zeptal se ho potřetí: „Šimone, synu Janův, máš mne rád?“ Petr se zarmoutil nad tím, že se ho potřetí zeptal, má-li ho rád. Odpověděl mu: „Pane, ty víš všechno, ty víš také, že tě mám rád.“ Ježíš mu řekl: „Pas mé ovce! Amen, amen, pravím tobě: když jsi byl mladší, sám ses přepásával a chodil jsi, kam jsi chtěl, ale až zestárneš, vztáhneš ruce a jiný tě přepáše a povede, kam nechceš.“ To řekl, aby mu naznačil, jakou smrtí oslaví Boha. A po těch slovech dodal: „Následuj mne!“

Ježíš se po svém zmrtvýchvstání opakovaně setkával s učedníky. Zpočátku v Jeruzalémě, pak v Galileji. Tentokrát na břehu Tiberiatského jezera. Skupina učedníků se vrátila k původnímu povolání, zase začali lovit ryby a někteří další se k nim přidali. Jako kdyby skončilo jedno období jejich života a oni se vrátili zpátky k tomu, co bylo dřív.

Proto nastala situace jako když Ježíš přišel tehdy k jezeru a povolal dvě dvojice bratrů za své učedníky. Prožili s ním kus života, jistě ne všedního, a Pán se jim dokonce několikrát zjevil po svém zmrtvýchvstání. A teď to vypadá zase jako na začátku. Zase nemohou nic ulovit a zase jim Ježíš poradí kam hodit síť a hned je plná, že ji sotva vlečou. A přeci se neprotrhne.

To je znamení. Síť se neprotrhla jako se nepřeplní církev Kristova. Ta není určena pro malou skupinku lidí, má být otevřena mnohým. A učedníci ji mají naplnit jako rybáři tu plnou síť. Ježíš je znovu zve k poslání lovit lidi pro království nebeské. Po porážce je znovu zformoval, znovu pověřil.

Petra se třikrát po sobě zeptal, zda ho miluje, i když dostal vždy odpověď. Až to Petra napotřetí zarmoutilo. Třeba si vzpomněl, že ho nedávno třikrát zapřel. Chtěl mu nyní Ježíš dát příležitost, aby třikrát vyznal svou lásku? Nebo chtěl, aby si Petr skutečně uvědomil velikost odpovědnosti, jakou mu právě Ježíš svěřoval? Možná obojí. Ale Ježíš se jen neptal, také pověřoval.

Petr má pást jeho ovce. Má nést odpovědnost za druhé, za Kristem vyvolené, za jejich přístup k duchovní pastvě, za jejich bezpečí. Má být první, když jde do tuhého, jako dobrý pastýř, který položí život za ovce. Podobně, jako před ním sám Ježíš.

Bez lásky k němu by to byla marnost, dokonce rouhání. Protože nejvyšším pastýřem zůstává vždy jen Ježíš sám, jakékoli pověření je výzvou k následování jeho samého. Bez následování Pána, který šel a jde před námi to nejde. A on jednal z lásky, je tedy láska nezbytným postojem a motorem jednání kohokoli, kdo jde za ním a je volán k službě.

Láska a oddanost Kristu je tedy nutnou podmínkou následování. Od lásky k Pánu se pak odvíjí láska k druhým lidem, nezbytná k pastýřské službě.

Ježíš Petra povolal za pastýře a to znamená následovat ho. Kam, to Pán řekl také – dřív ses přepásával sám a chodil kam jsi chtěl, ale nebude to tak pořád. Jiný tě povede kam nechceš. To řekl, aby naznačil, jakou smrtí oslaví Boha. Není to přesný popis něčeho nevyhnutelného, ale je z toho jasné, že to bude smrt nedobrovolná, mučednická.

Když Ježíš řekl: „Následuj mne!“, tak ho vyzval k cestě za sebou. Tedy právě do rizika takové smrti, ať už na kříži, nebo jinak. Cesta za Kristem nevede k vnější lidské slávě a moci nad jinými, ale naopak vystavuje odporu jiných, často právě mocných, a zvýšenému riziku pronásledování a v krajním případě i mučednictví. Není to cesta úspěchu.

Ježíš nežádal od Petra, aby stanul v čele celé církve – vždyť ani nebyla tehdy jednotná a nepůsobila jako instituce. Šlo spíše o to, aby následoval svého Pána a tím ukazoval cestu. Také aby jako zkušenější dovedl poradit, napomenout, nebo potěšit. Aby Kristovo pastýřské působení podával dál, kde je třeba. A to se netýká jen Petra – on sám tu už dávno není, ale místo něj jsou mnozí jiní.

Ta trojice Ježíšova otázka: „Miluješ mne?“ nebyla položena jen tehdy Petrovi. Platí stále pro kohokoli z nás. Právě tak i připomenutí, že to nebývá cesta snadná a bezstarostná. Když už ne právě mučednická smrt, často hrozí nepohodlí, ztráta nějakých výhod, nebo různá omezení.

Křesťan nežije sám pro sebe a své nejbližší. Může být jinými přepásán a veden, kam nechce. To pro svou službu Pánu, pro svědectví, které vydává svým životem nebo i slovem. Může to být nepříjemné, ale Ježíš řekl: „Následuj mne!“ To není jen na kříž, ale také k životu a k oslavení na věky.

Ale zatím zde také k lásce a vzájemné pastýřské službě. V důvěře Pánu.

Pane, děkujeme ti za povolání k službě, je to velká důvěra. Prosíme, dej nám odvahu v ohrožení, skromnost při vedení druhých a vytrvalost a poctivost v následování.

Amen